

НАУКОВЕ ЖИТТЯ SCIENTIFIC LIFE

ВИДАТНІ ДІЯЧІ ТА ВИЗНАЧНІ ПОДІЇ В ГАЛУЗІ КРИМІНАЛІСТИКИ PROMINENT PERSONALITIES AND SIGNIFICANT EVENTS IN THE FIELD OF FORENSIC SCIENCE

УДК 343.982.34:94(82)(092)

DOI: 10.37025/1992-4437/2023-39-1-116

В. М. Чисніков,

доктор юридичних наук, доцент,
головний науковий співробітник
відділу науково-інформаційної
та редакційно-видавничої діяльності,
Державний науково-дослідний інститут

МВС України, м. Київ

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2020-7298>email: vchisnikov@ukr.net

тел.: +38(097)736-21-00

АРГЕНТИНСЬКИЙ КРИМІНАЛІСТ ХУАН (ІВАН) ВУЧЕТИЧ – ЗАСНОВНИК ПЕРШОЇ У СВІТІ КАРТОТЕКИ ВІДБИТКІВ ДЕСЯТИ ПАЛЬЦІВ (до 165-річчя від дня народження)

Мета статті полягає в науковому осмисленні окремих аспектів історії становлення дактилоскопії на прикладі творчої діяльності аргентинського криміналіста Хуана (Івана) Вучетича. **Методологія.** Для досягнення поставленої мети застосовано, зокрема, історико-правовий, історико-порівняльний та біографічний методи. **Наукова новизна.** На прикладі творчої діяльності відомого аргентинського криміналіста Хуана (Івана) Вучетича висвітлено окремі історичні аспекти становлення дактилоскопії на початку ХХ ст. **Висновки.** Констатовано, що відомий аргентинський криміналіст Хуан (Іван) Вучетич (20.07.1858–25.01.1925) є одним із засновників дактилоскопічної реєстрації, автором десятипальцевої системи класифікації папілярних узорів, засновником першої у світі картотеки відбитків пальців, ініціатором ухвалення аргентинським парламентом закону 1916 р. про загальне дактилоскопіювання всіх аргентинських громадян, а також іноземців, які постійно проживають в Аргентині. Засвідчено, що практична значущість започаткованих Вучетичем ідей набуває розвитку в працях сучасників.

Ключові слова: дактилоскопія; ідентифікація; дактилоскопічна реєстрація; десятипальцева система класифікації папілярних узорів; картотека відбитків пальців; історія криміналістики.

Вступ

У 2023 р. виповнюється 165 років від дня народження відомого аргентинського криміналіста Хуана (Івана) Вучетича – одного із засновників дактилоскопічної реєстрації, автора десятипальцевої системи класифікації папілярних узорів, засновника першої у світі картотеки відбитків пальців, ініціатора ухвалення аргентинським парламентом 1916 р. закону про загальне дактилоскопіювання всіх аргентинських громадян, а також іноземців, які постійно проживають в Аргентині. Розглядаючи історію становлення дактилоскопії,

ім'я Вучетича посідає гідне місце серед таких дослідників, як Альфонс Бертільйон, Френсіс Гальтон, Едвард Генрі, Едмон Локар, Юрген Торвальд. З-поміж послідовників їхніх ідей В. П. Бахін, А. В. Іщенко, Н. І. Клименко, В. О. Коновалова, М. В. Салтєвський, С. С. Чернявський, М. В. Шепітько, В. В. Юсупов і багато інших фахівців. Сьогодні у цьому векторі працюють науковці і практики, висвітлюючи, зокрема, такі питання: судово-дактилоскопічна експертиза у кримінальному провадженні (Sukhomlyn, & Yurchuk, 2019); рубцювання та його вплив на структуру папілярного

© В. М. Чисніков, 2023

узору, відображеного у слідах дактилоскопічного походження (Shakhraichuk, 2020); судово-медичне значення встановлення особи людини за допомогою дактилоскопії та ругоскопії: порівняльне дослідження (Sharma et al., 2020); дактилоскопія в діяльності поліції (Druszcz, & Liberacki, 2021); окремі правові аспекти ідентифікації невпізнаних трупів (Prypkhan, & Vdaitsiieva, 2021); приховані відбитки пальців як доказ проти правопорушників, можливості автоматичної системи ідентифікації відбитків пальців (Pugalthi et al., 2021); правове дослідження слідів на місці злочину, які сприяють ефективному запобіганню злочинам та їх розкриттю (Kopcha et al., 2022); роль дактилоскопії у процесі розслідування вбивств (Rinaldo, & Soronyono, 2022).

На прикладі творчої діяльності відомого аргентинського криміналіста Хуана (Івана) Вучетича висвітлено історичні аспекти становлення дактилоскопії на початку ХХ ст.

Мета й завдання дослідження

Мета статті полягає в науковому осмисленні окремих аспектів історії становлення дактилоскопії на прикладі творчої діяльності аргентинського криміналіста Хуана (Івана) Вучетича.

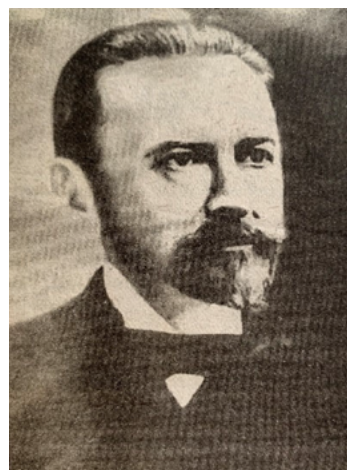
Для досягнення цієї мети потрібно вирішити такі завдання:

висвітлити життєвий шлях і творчу діяльність Хуана (Івана) Вучетича;

розкрити зміст ідей, започаткованих криміналістом, і їх практичну значущість.

Виклад основного матеріалу

Хуан (Іван) Ковачевич Вучетич народився 20 липня 1858 р. в Хорватії, в с. Лезіна, що на о. Хвар. Закінчив народну школу у рідному селі. Коли йому виповнилося 26 років, емігрував до Аргентини. Влаштувався на роботу канцелярським службовцем в поліцію м. Ла-Плата провінції Буенос-Айрес. Невдовзі керівництво поліції звернуло увагу на математичні здібності хлопця та інтерес до статистики. Через півтора року бездоганної служби його призначили директором Статистичного управління.

Хуан (Іван) Ковачевич Вучетич

У 1891 р. Вучетичу доручили організувати антропометричне бюро.

Для ознайомлення із цією системою ідентифікації шеф поліції вручив новопризначеному керівникові привезений із Парижа журнал з описанням бертильйонажу, а також забуту кимось у його кабінеті газету з невеличкою статтею про експерименти британця Френсіса Гальтона щодо знімання відбитків пальців і долонь. На прощання начальник сказав, що це йому може знадобитися.

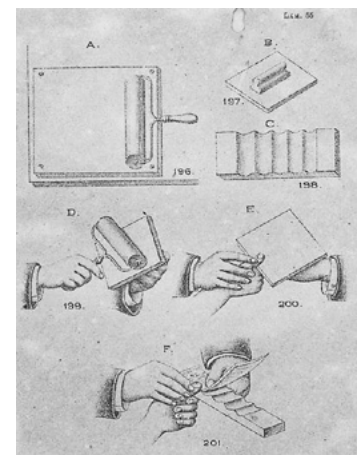
У маленькому бюро вже за вісім днів реєстрували й обмірювали затриманих поліцією порушників закону. Але дослідника Вучетича, людину творчу, найбільше зацікавила стаття про експерименти Гальтона. Саме вона наштовхнула його на думку розробити метод класифікації відбитків пальців, придатних для ідентифікації особи.

Поки помічники Вучетича оволодівали прийомами бертильйонажу, він сконструював примітивні прилади для знімання відбитків пальців.

Жоден із арештантів, доставлених у бюро, не уникнув цієї процедури. Отже, у реєстраційних картках затриманих поряд з антропометричними вимірами фігурували і картки з відбитками їхніх десяти пальців. Крім того, зацікавившись, чи зберігаються папілярні узорі на пальцях померлих, криміналіст багато часу проводив у морзі, а зрештою навіть обстежив мумії в місцевому музеї.

Френсіс Гальтон

Малюнок із розробленої Вучетичем інструкції для зняття відбитків пальців, 1890 р.

Реєстраційна картка аргентинського арештанта з відбитками пальців

Через шість місяців наполегливої і кропіткої роботи Вучетич за самостійно виокремленими ознаками класифікував відбитки пальців, поклавши в основу такі чотири групи узорів, з яких вони складаються: тільки дуги; трикутники праворуч; трикутники ліворуч; трикутники обобіч.

Вучетич і не здогадувався, що знайшов ті самі ознаки, що й Гальтон, якому для цього знадобилися тривалі роки пошуків. Згодом аргентинець зібрав колекцію відбитків пальців, яка вже не вміщалась у шістдесяті ящиках. Тож, пошуки ускладнялись. І він знову вивчає папілярні узорів, щоб упорядкувати їх усередині самих груп.

Колекція відбитків пальців, яку зібрав Вучетич (поч. ХХ ст.)

Криміналіст так захопився своїми дослідженнями, що аж витратив майже всі власні кошти на придбання реєстраційних карток і шаф для них. Доручена шефом поліції справа щодо створення антропометричних кабінетів в інших містах Аргентини його вже мало цікавила. Керівництво через те, що Вучетич дедалі менше часу приділяв своїм службовим обов'язкам, не схвалювало його досліджень. Товариші по службі також не поділяли такого захоплення, сприймаючи його як забаву. Сам Вучетич непохитно вірив у свою справу і далі поповнював колекцію дактилоскопічних карток, чекаючи дня, коли ставлення до нього зміниться. І такий день зрештою настав.

29 червня 1892 р. в поліцію Ла-Плати надійшло повідомлення, що в невеликому містечку Некоча скоєно подвійне вбивство. Жертвами стали позашлюбні діти 26-річної матері-одиначки Франциски Ройас (у деяких джерелах Рохас). Пізно ввечері вона увірвалася в дім до сусідів із криками, що її дітей убив сусід Педро Веласкес. У неї ж на горлі було видно порізи.

Діти Франциски, шестирічний син і чотирирічна донька, лежали в ліжку з розбитими головами. Місцевий комісар поліції наказав негайно арештувати названого вбивцю. На допиті з побоями Веласкес винуватим себе в убивстві дітей

не визнавав. Згодом було встановлено, що в день убивства він перебував зовсім у іншому місці з друзями.

Невдовзі до комісара дійшли плітки, що у Франциски був молодий коханець, який неодноразово говорив, що побрався б із молодницею, якби в неї не було дітей. Тоді комісар став підозрювати матір. Щоб домогтися зізнання, він упродовж тижня приходив уночі до її помешкання, стукав у двері, вікна. При цьому повільним, притишеним голосом, удаючи із себе привида, повторював, що духи з'явилися покарати вбивцю дітей (Thorwald, 1966). Але комісару так і не вдалося змусити жінку зізнатися в злочині.

Для надання допомоги місцевій поліції 8 липня з Ла-Плати в Некоча прибув поліцейський інспектор Едуардо Альварес. Щоб знайти хоч якісь докази, Альварес вирушив на місце вчинення злочину. Повторний огляд, що тривав довго, не приніс нових результатів. Утім, інспектор, уже покидаючи помешкання, помітив висвітлену сонячним променем на дверях спальні дивну темно-коричневу пляму, дуже схожу на кров'яний відбиток великого пальця людини. У цю саму хвилину він згадав і про досліди свого наставника Вучетича.

Альварес випиляв шматок дошки з підозрілою плямою, викликав до себе Франциску і відібрав у неї відбитки великих пальців. Розглядаючи за допомогою лупи папілярні лінії, навіть йому, людині далекій від дактилоскопії, стала очевидною тотожність відбитка великого пальця правої руки жінки і кров'яного відбитка пальця, вилученого з місця злочину. Після цього інспектор дав горе-матері лупу і запропонував їй самій у цьому пересвідчитися. Жінка, яка не злякалася ні побоїв, ні «злих духів», ні погроз поліції, зі сльозами на очах зізналася в скоєному. Дійсно, це вона, щоб вийти заміж за молодого коханця, убила своїх дітей каменем, який викинула в колодязь. Потім ретельно вимила руки, порізала шию, але зовсім забула, що торкалася дверей закривавленою рукою (Thorwald, 1966).

Франциска Ройас на лаві підсудних (1893)

Вирок суду був суворий, але справедливий – мати-вбивця отримала довічне ув'язнення. Тож, справу Франциски Ройас (Рохас) можна вважати першою у світі, коли під час розслідування вбивства відбиток пальця «привів» до викриття злочинця.

Говорячи про цю кримінальну справу, варто наголосити про її певну «популярність». Згадується про неї і в сучасних українських наукових виданнях, проте не без деяких огріхів. Так, у Великій українській юридичній енциклопедії (Т. 20.) автор статті «Вучетич Хуан» говорить: «...У 1892 [Вучетич] надав допомогу в розслідуванні, ідентифікував злочинця за відбитками пальців (Справа Франциска Рохаса)» (Sherpitko, 2018, s. 127). Тобто замість жінки-вбивці Франциски Рохас чомусь ідеться про чоловіка – Франциска Рохаса. Аналогічну ситуацію спостерігаємо й у статті, розміщеній раніше в Енциклопедії криміналістики в лицах (Sherpitko, 2014, s. 77–80).

Недоліки щодо обставин вчинення цього злочину виявлено й у деяких інших джерелах (Vaskiv, 2017, Lypen 08; Lushchiienko, 2018, s. 198; *Khuan Vuchetych*, 2022, Lystopad 05).

Розкриття вбивства за допомогою відбитка пальця, про що Альварес після повернення в Ла-Плату зробив доповідь, зацікавило, проте не завадило керівництву поліції поставитися до цього як до простого везіння. Думка не змінилася й тоді, коли Вучетич продемонстрував нові факти успішного використання своєї дактилоскопічної картотеки. Зокрема, він ідентифікував особу самогубця – як виявилось злочинця, що не так давно відбував покарання в одній із міських в'язниць. Також був затриманий рецидивіст, який убив власника магазину під час пограбування. Допомогли розкрити злочин відбитки пальців, які він залишив на прилавку. А одного разу криміналіст упродовж дня ідентифікував, послуговуючись своєю дактилоскопічною картотекою, понад двадцять злочинців, які сиділи у в'язницях.

Отже, Вучетич створив першу у світі систему класифікації відбитків пальців. І як людина порядна у 1893 р. в одній зі своїх статей зазначив, що ідеєю досліджувати відбитки пальців він зобов'язаний Гальтону. Запозичив він у нього й основні принципи, що становлять основу його першої системи.

Попри успішні факти застосування дактилоскопічної реєстрації, поліція Аргентини, за прикладом Європи, і далі використовувала бертильйонаж. Не переконала поліцейське керівництво й видана власним коштом книга Вучетича (Vucetich, 1893), на сторінках якої він, надаючи загальні настанови, доводив перевагу дактилоскопії над антропометрією. Навіть більше, того самого

року йому рекомендували припинити подальшу роботу з відбитками пальців. Усі ці негаразди так вплинули на стан його здоров'я, що він захворів на виразку шлунку, яка нагадувала про себе до кінця життя.

Незважаючи на заборони, дослідник із завзятою наполегливістю таємно робив і далі свою справу. Гроші за продаж особистої бібліотеки він витратив на видання наступної книжки, у якій започаткував систему ідентифікації. Після цього, посилаючись на його небажання активно застосовувати методи антропологічного дослідження, Вучетичу пригрозили звільненням із роботи. Але він не впав у відчай і з непохитною вірою у великі перспективи своєї системи, що служитиме на користь усьому людству, підбадьорював себе і рідних, яким доводилося заради його експериментів багато в чому собі відмовляти (Thorwald, 1966).

Невдовзі сталася подія, яка кардинально відбилася на службовому становищі опального дослідника. Змінилося керівництво поліції. Новий директор підтримав Вучетича і дозволив не припиняти своїх дослідів. Навіть більше, палата депутатів провінції Буенос-Айрес створила особливий фонд розміром 5 тис. золотих песо для покриття Вучетичем його витрат під час розроблення системи дактилоскопічної реєстрації. Проте прибічники бертильйонажу виступили проти і домоглися від сенату скасування компенсації.

Минуло ще два роки. І після перевірки метода Вучетича на 645 ув'язнених в установі виконання покарань Ла-Плата в поліції провінції Буенос-Айрес у червні 1896 р. антропометричну систему замінили дактилоскопією. Тож, Аргентина стала першою державою у світі, у якій відбитки пальців визнавалися беззаперечним доказом у розслідуванні злочинів.

На вулицях Буенос-Айреса. Початок ХХ ст.

Вучетич після п'яти років успішного застосування дактилоскопії виступив на Другому науковому конгресі Південної Америки в Монтевідео (1901 р.). У своїй доповіді він, зокрема, наголосив, що весь той час, коли вони, попри всі старання,

намагалися за допомогою вимірів довести тотожність людини, завжди були якісь розбіжності у тих самих вимірах тієї самої людини. Це й слугувало підставою для запровадження дактилоскопії (Thorwald, 1966).

Наслідуючи приклад аргентинця, окремі латиноамериканські країни запровадили в поліцейську практику його систему. Зокрема, Уругвай, Чилі та Бразилія 20 жовтня 1905 р. з Аргентиною уклали угоду, згідно з якою започатковувався загальний метод відбитків пальців і взаємного обміну картками професійних злочинців. Крім того, поліція провінції Буенос-Айрес, м. Буенос-Айрес (Аргентина), Ріо-де-Жанейро (Бразилія), Сантьяго (Чилі) і Монтевідео (Уругвай) зобов'язувалися постійно обмінюватися картками відбитків пальців небезпечних злочинців і невідомих трупів.

Небезпечними злочинцями на той час вважали:

кожного, хто брав участь понад одного разу в скоєнні злочину проти власності – винного або особу, яка сприяла приховуванню злочину; кожного, хто без особливої потреби підтримує зв'язки з професійними злочинцями; кожного, хто при собі постійно носить інструменти, пристосовані для грабежів;

засудженого за фальшивомонетництво (як злочинця, так і особу, яка сприяла приховуванню злочину), навіть уперше;

злочинця-рецидивіста, який відбував покарання за злочини проти безпеки особи;

іноземця, винного у злочині проти власності, якщо ці дії за своїм характером або обставинами дають підстави припускати, що він скоював проступки в державі, звідки він прибув;

торговця жінками;

агітатора у робочих колах, який намагається насильством перешкодити роботі.

Кожний лист, який надсилали для обміну картками відбитків пальців, обов'язково мав містити: опис особи, перелік минулих його злочинів і відбутих покарань, а також фотографію (не обов'язково). Окремим пунктом в угоді зазначалося, що політичні злочинці примусовому дактилоскопіюванню не підлягають.

У 1907 р. Паризька академія наук визнала пріоритет системи Вучетича. Натхненний успіхами, він почав мріяти про дактилоскопіювання всього населення Аргентини. Така реєстрація, на його думку, дозволить розкривати злочини за умови, що злочинець, який залишив свій відбиток пальця на місці події, уже раніше перебував на поліцейському обліку. Також дактилоскопія давала можливість ідентифікувати жертви як автомобільних, так і авіаційних катастроф, померлих і потерпілих від нещасних випадків. Навіть більше, він передбачав

у майбутньому створення міжконтинентального поліцейського бюро ідентифікації в країнах Південної і Північної Америки та Європи.

Персональна картка Вучетича з відбитками пальців. 1911 р.

Уряд провінції Буенос-Айрес 1911 р. ухвалив закон про реєстрацію всього дорослого населення за системою відбитків пальців. Виконання цього завдання було покладено на Вучетича, який із ним успішно впорався за два роки. На початку 1913 р. він вирішив здійснити подорож країнами Північної Америки, Східної Азії та Європи, щоб з'ясувати стан розвитку дактилоскопії. Звичайно, дослідника також цікавило питання, як далеко поширилися його ідеї.

Вучетич відвідав Індію, Японію та Китай, де його зустрічали з почесними і навіть нагородили орденом. Потім вирушив до Європи, насамперед до Парижа, щоб зустрітися з Бертільйоном і висловити йому свою вдячність. На превеликий жаль, зустріч залишила для обох неприємні спогади.

Альфонс Бертільйон

Річ у тім, що Бертільйон, отримавши візитівку Вучетича, змусив аргентинця чекати, намагаючись цим його образити. Проте Вучетич, коли за деякий час двері таки відчинилися, подав руку для привітання. Але засновник антропометрії з неприхованим презирством, згадавши про купу неприємностей, які начебто намагався зробити Вучетич, зачинив перед ним двері (Thorwald, 1966).

У січні 1915 р. мандрівник повернувся додому. А невдовзі і саме в день його 58-ліття – 20 липня 1916 р. парламент Аргентини ухвалив закон про загальну дактилоскопічну реєстрацію населення.

Проте фактично закон не набув чинності і за рік був скасований. Головне через масові протести громадськості проти реєстрації, передовсім жителів Буенос-Айреса, які не бажали, щоб їм «катали пальці» як злочинцям. Утім, в Аргентині, і про це писав свого часу Едмон Локар у своїй фундаментальній праці (*Le Traite de Police Scientifique*, у 7 т.), і далі застосовували дактилоскопічну реєстрацію злочинців, а також послуговувалися відбитками пальців на картках поліцейських чиновників, в книгах реєстрації візників, на картках повій, в книгах зареєстрованих служниць і в їхніх паспортах.

Після згаданих подій Вучетичу заборонили подальші роботи і наказали передати всі документи, прилади і навіть меблі його бюро керівництву поліції. Отримавши мінімальну пенсію в розмірі 300 песо, він змушений був переїхати на батьківщину своєї третьої дружини, у м. Долорес. Там він далі працював над своєю наступною книжкою – про загальну історію ідентифікації, але в 1921 р. у стані розпачу і роздратування знищив рукопис.

Вучетич в останні роки життя

Перебуваючи в скрутному становищі, Вучетич звертався до урядів південноамериканських держав, які запровадили його дактилоскопічну реєстрацію, з проханням надати матеріальну допомогу, але отримав відмову. Хворий на туберкульоз і рак шлунку 25 січня 1925 р., він помер.

Вшановуючи пам'ять Хуана Вучетича, його ім'я присвоєно Поліцейській академії провінції Буенос-Айрес, де створено однойменний музей. Особливо пам'ятають про свого земляка в Хорватії – Центр судової медицини в м. Загребі названо на честь Івана Вучетича, у м. Пула встановлено меморіальний знак на ознаменування його строкової служби у військово-морських силах Австро-Угорщини, а на рідному Хварі вставлено його бюст.

Маркою з портретом Хуана (Івана) Вучетича уряди Хорватії та Аргентини порадували філателістів і криміналістів усього світу.

Насамкінець зазначимо, що в історії дактилоскопії тривалий час точилися гострі дискусії щодо того, хто, власне, перший почав застосовувати дактилоскопічну класифікацію. Передусім ішлося про представників Англії та Північної Америки, які намагалися з'ясувати, яка система більш

рання: Гальтона – Генрі чи Вучетича. Французький криміналіст Едмон Локар вважав, що додати ясності в цьому можуть деякі дати. Відомо, що систему Вучетича, винайдену ним у червні 1891 р., запроваджено в практику поліції Буенос-Айреса з вересня того самого року, а картки, складені в цей час, збереглися. У Бенгалії, навпаки, відбитки пальців використовували лише для підкріплення антропометрії, запровадженої там 1892 р. Тільки в 1897 р. вироблені в Бенгалії дослідні дактилоскопічними картками були схвалені урядом і система Генрі почала застосовуватися в усій Індії. За всіма даними, система Генрі пізнішого походження. Водночас, заява самого Вучетича є підтвердженням, що його спроба побудувати дактилоскопічну ідентифікацію стала наслідком вивчення праці Гальтона.

Отже, Вучетич запозичив у Гальтона ідею ідентифікації злочинців за допомогою відбитків їхніх пальців, але дактилоскопічну ідентифікацію він розробив перший.

Наукова новизна

На прикладі творчої діяльності відомого аргентинського криміналіста Хуана (Івана) Вучетича висвітлено окремі історичні аспекти становлення дактилоскопії на початку ХХ ст.

Висновки

1. Констатовано, що відомий аргентинський криміналіст Хуан (Іван) Вучетич (20.07.1858–25.01.1925) є одним із засновників дактилоскопіч-

ної реєстрації, автором десятипальцевої системи класифікації папілярних узорів, засновником першої у світі картотеки відбитків пальців, ініціатором ухвалення аргентинським парламентом закону 1916 р. про загальне дактилоскопіювання

всіх аргентинських громадян, а також іноземців, які постійно проживають в Аргентині.

2. Засвідчено, що практична значущість започаткованих Вучетичем ідей набуває розвитку в працях сучасників.

References

- Druszcz, J., & Liberacki, M. (2021). Istota daktyloskopii w ujęciu działań Policji. *Zeszyty Naukowe Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy*, 39(2), 9–24.
DOI: <https://doi.org/10.5604/01.3001.0014.9219>
- Heindl, R. (1922). *System und Praxis der Daktyloskopie und der sonstigen technischen Methoden der Kriminalpolizei*. Berlin und Leipzig: Vereinigung wissenschaftlicher verleger Walter de Gruyter & Co. 655 s. https://www.google.com.ua/books/edition/System_und_Praxis_der_Daktyloskopie_und/WPn_w8FrknIC?hl=ru&gbpv=1&dq=inauthor:%22Robert+Heindl%22&printsec=frontcover
- Geindl, R. (1927). *Daktiloskopiia i drugie metody ugolovnoi tekhniki v dele rassledovaniia prestuplenii*. (V. V. Shpeer, Per.). Gosudarstvennoe tekhnicheskoe izdatelstvo. 332 s.
- Khuan Vuchetych. (2022, Lystopad 05). U *Vikipediia*. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%83%D0%B0%D0%BD_%D0%92%D1%83%D1%87%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%87 [in Ukrainian].
- Kopcha, V. V., Fridmanskyi, R. M., & Kopcha, N. V. (2022). Pravove doslidzhennia slidiv na mistsi zlochynu: yaki spryiaut efektyvnomu rozkryttiu i poperedzhenniu zlochiniv [Legal investigation of crime trace tracks: facilitating effective detection and prevention of crimes]. *Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho Natsionalnoho Universytetu. Serii: Pravo*, 72(2), 211–218 [in Ukrainian].
DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.67>
- Lushchiienko, O. O. (2018). Z istorii daktyloskopii. *Kryminalistychnyi visnyk*, 1(29), 195–202. http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/16670/1/krym_visnyk_2018_29%281%29_195_202.pdf [in Ukrainian].
- Prypkan, I. I., & Bdaitsiieva, Kh. M. (2021). Okremi pravovi aspekty identyfikatsii nevpiznanykh trupiv [Some legal aspects of identification of unidentified corpses]. *Elektronne naukove vydannia «Analitychno-porivnialne pravoznavstvo»*, 3, 207–211 [in Ukrainian].
DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.38>
- Pugalethi, R., Vinnarasi, F. S. F., Kumar, P. M., & Renjith, R. A. (2021). Latent dactyloscopy pairing: presentation attained through feedback from EPITOME. *International Journal of Bio-Inspired Computation*, 17(2), 85–94.
DOI: <https://doi.org/10.1504/IJBIC.2021.114087>
- Rinaldo, R., & Soponyono, E. (2022). The Role of the Inafist Dactyloscopy in the Murder Investigation Process (Case study at Polda Central Java). *International Journal of Social Science and Human Research*, 5, 5949–5954.
DOI: <https://doi.org/10.47191/ijsshr/v5-i12-81>
- Shakhraichuk, A. M. (2020). Rubtsiuвання ta yoho vplyv na strukturu papilarnoho uzoru, vidobrazhenoho u slidakh daktyloskopichnoho pokhodzhennia [Scarring and its effect on the structure of the papillary pattern, reflected in the traces of dactyloscopic origin]. *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu imeni V. N. Karazina. Serii: Pravo*, 30, 123–140 [in Ukrainian].
DOI: <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2020-30-15>
- Sharma, T., Chaitan, S. M., Somayaji, N., Mahajan, B., Rajguru, J. P., Hajibabaei, S., & Hegde, S. (2020). The medicolegal importance of establishing human identity by using dactyloscopy and rugoscopy: A comparative study. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 9(7), 3236–3241.
DOI: https://doi.org/10.4103/jfmpc.jfmpc_545_20
- Shepitko, M. V. (2014). Vuchetich Khuan. U V. Iu. Shepitko (Red.). *Entsiklopediia kriminalistiki v litcakh*. (s. 77–80). Kharkov: Apostil [in Russian].
- Shepitko, M. V. (2018). Vuchetych Khuan. U *Velyka ukrainska yurydychna entsyklopediia* (u 20 t. T. 20: Kryminalistyka, sudova ekspertyza, yurydychna psykholohiia, s. 127). Kharkiv: Pravo [in Ukrainian].
- Sukhomlyn, T. V., & Yurchyk, T. V. (2019). Sudovo-daktyloskopichna ekspertyza u kryminalnomu provadzhenni [Forensic-Fingerprint Examination in Criminal Proceedings]. *Zbirnyk naukovykh prats Kharkivskoho natsionalnoho pedahohichnoho universytetu imeni H. S. Skovorody «Pravo»*, 30, 104–109 [in Ukrainian].
DOI: <https://doi.org/10.34142/23121661.2019.30.13>
- Thorwald, J. (1966). *Die Stunde der Detektive. Werden und Welten der Kriminalistik*. Droemer Knauer, Zürich und München.
- Vaskiv, O. (2017, Lypen 08). Pershu kryminalnu spravu iz kryvavymy vidbytamy paltsiv rozkryly v Arhentyini. *Gazeta.ua*. https://gazeta.ua/articles/history/_pershu-kryminalnu-spravu-iz-krivavymi-vidbitkami-palciv-rozkrili-v-argentyini/782180 [in Ukrainian].
- Vucetich, J. (1893). *Instrucciones generales para la identificación antropométrica*. La Plata: Tipografía de la Escuela de Artes y Oficios de la Provincia.

Список використаних джерел

- Druszcz, J., & Liberacki, M. (2021). Istota daktyloskopii w ujęciu działań Policji. *Zeszyty Naukowe Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej im. Witelona w Legnicy*, 39(2), 9–24.
DOI: <https://doi.org/10.5604/01.3001.0014.9219>
- Heindl, R. (1922). *System und Praxis der Daktyloskopie und der sonstigen technischen Methoden der Kriminalpolizei*. Berlin und Leipzig: Vereinigung wissenschaftlicher verleger Walter de Gruyter & Co. 655 s. https://www.google.com.ua/books/edition/System_und_Praxis_der_Daktyloskopie_und/WPn_w8FrknIC?hl=ru&gbpv=1&dq=inauthor:%22Robert+Heindl%22&printsec=frontcover
- Гейндль, Р. (1927). *Дактилоскопия и другие методы уголовной техники в деле расследования преступлений*. (В. В. Шпеер, Пер.). Государственное техническое издательство. 332 с.
- Хуан Вучетич. (2022, Листопад 05). У *Вікіпедія*. https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A5%D1%83%D0%B0%D0%BD_%D0%92%D1%83%D1%87%D0%B5%D1%82%D0%B8%D1%87
- Копча, В. В., Фрідманський, Р. М., & Копча, Н. В. (2022). Правове дослідження слідів на місці злочину: які сприяють ефективному розкриттю і попередженню злочинів [Legal investigation of crime trace tracks: facilitating effective detection and prevention of crimes]. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія: Право*, 72(2), 211–218.
DOI: <https://doi.org/10.24144/2307-3322.2022.72.67>
- Лушцієнко, О. О. (2018). 3 історії дактилоскопії. *Криміналістичний вісник*, 1(29), 195–202. http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/16670/1/krym_visnyk_2018_29%281%29_195_202.pdf
- Припхан, І. І., & Бдайцієва, Х. М. (2021). Окремі правові аспекти ідентифікації невпізнаних трупів [Some legal aspects of identification of unidentified corpses]. *Електронне наукове видання «Аналітично-порівняльне правознавство»*, 3, 207–211.
DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2021.03.38>
- Pugalthi, R., Vinnarasi, F. S. F., Kumar, P. M., & Renjith, R. A. (2021). Latent dactyloscopy pairing: presentation attained through feedback from EPITOME. *International Journal of Bio-Inspired Computation*, 17(2), 85–94.
DOI: <https://doi.org/10.1504/IJBIC.2021.114087>
- Rinaldo, R., & Soponyono, E. (2022). The Role of the Inafist Dactyloscopy in the Murder Investigation Process (Case study at Polda Central Java). *International Journal of Social Science and Human Research*, 5, 5949–5954.
DOI: <https://doi.org/10.47191/ijsshr/v5-i12-81>
- Шахрайчук, А. М. (2020). Рубцювання та його вплив на структуру папілярного узору, відображеного у слідах дактилоскопічного походження [Scarring and its effect on the structure of the papillary pattern, reflected in the traces of dactyloscopic origin]. *Вісник Харківського національного університету імені В. Н. Каразіна. Серія: Право*, 30, 123–140.
DOI: <https://doi.org/10.26565/2075-1834-2020-30-15>
- Sharma, T., Chaitan, S. M., Somayaji, N., Mahajan, B., Rajguru, J. P., Hajibabaei, S., & Hegde, S. (2020). The medicolegal importance of establishing human identity by using dactyloscopy and rugoscopy: A comparative study. *Journal of Family Medicine and Primary Care*, 9(7), 3236–3241.
DOI: https://doi.org/10.4103/jfmpc.jfmpc_545_20
- Шепитько, М. В. (2014). Вучетич Хуан. У В. Ю. Шепитько (Ред.). *Енциклопедія криміналістики в лицах*. (с. 77–80). Харків: Апостиль.
- Шепитько, М. В. (2018). Вучетич Хуан. У М. В. Велика українська юридична енциклопедія (у 20 т. Т. 20: Криміналістика, судова експертиза, юридична психологія, с. 127). Харків: Право.
- Сухомлин, Т. В., & Юрчик, Т. В. (2019). Судово-дактилоскопічна експертиза у кримінальному провадженні [Forensic-Fingerprint Examination in Criminal Proceedings]. *Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди «Право»*, 30, 104–109.
DOI: <https://doi.org/10.34142/23121661.2019.30.13>
- Thorwald, J. (1966). *Die Stunde der Detektive. Werden und Welten der Kriminalistik*. Droemer Knauer, Zürich und München.
- Васьків, О. (2017, Липень 08). Першу кримінальну справу із кривавими відбитками пальців розкрили в Аргентині. *Gazeta.ua*. https://gazeta.ua/articles/history/_pershu-kriminalnu-spravu-iz-krivavimi-vidbitkami-palciv-rozkrili-v-argentini/782180
- Vucetich, J. (1893). *Instrucciones generales para la identificación antropométrica*. La Plata: Tipografía de la Escuela de Artes y Oficios de la Provincia.

V. Chysnikov,
Dr. Sc. (Law), Associate Professor,
Chief Researcher
Department of Scientific and Information
and Editorial and Publishing Activities,
State Research Institute,
MIA of Ukraine, Kyiv, Ukraine
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2020-7298>
email: vchisnikov@ukr.net
phone: +38(097)736-21-00

**ARGENTINE CRIMINALIST JUAN (IVAN) VUCHETYCH,
THE FOUNDER OF THE WORLD'S FIRST
TEN-FINGER FINGERPRINT FILING SYSTEM
(to the 165th anniversary of his birth)**

The purpose of the article is a scientific comprehension of certain aspects of the fingerprinting history on the example of the creative activity of the Argentine criminalist Khuan (Ivan) Vuchetych. *Methodology.* To achieve this goal the author used, in particular, historico-legal, historical-comparative, and biographical methods. *Scientific novelty.* On the example of the creative activity of the famous Argentine criminalist Khuan (Ivan) Vuchetych, some historical aspects of the fingerprinting formation at the beginning of the 20th century are highlighted. *Conclusions.* It is stated that the famous Argentine criminalist Khuan (Ivan) Vuchetych (July 20, 1858 – January 25, 1925) is one of the founders of fingerprinting registration, the author of the ten-finger system of classification of papillary patterns, the founder of the world's first fingerprint card index, the initiator of the adoption by the Argentine Parliament of the law of 1916 on universal fingerprinting of all Argentine citizens and foreigners permanently residing in Argentina. It is testified that the practical significance of the ideas initiated by Vuchetych is being developed in the works of his contemporaries.

Keywords: fingerprinting; identification; fingerprinting registration; ten-finger system of classification of papillary patterns; fingerprint card index; history of criminalistics.